

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Shwe Paji

ပြိုင်ဘက်ကင်းစာအုပ်သစ်

(လုယွီ)

(Chapter 116 - 130)

စာစဉ် - ၉

CHAPTER- 116

လူငယ်ကျင့်ကြံသူများ အားလုံး နောက်သို့ ထိတ်လန့်တကြား ဆုတ်လိုက် မိကြသည်။ ထိုနတ်ဆိုး စိတ်ဝိညာဉ်များသည် မည်မျှထိ အစွမ်းထက် ကြောင်းကို သူတို့ကောင်းစွာ သိရှိထားသည်။

သူတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များ အစွမ်းကုန် ထုတ်သုံးမရနိုင်သည့် ဖိအားအော်ရာကလည်း သက်ရောက်နေဆဲ ဖြစ်သည်။

"ဒီ အရိုးစုတွေက ကြာကြာ တောင့်ခံနိုင်ပါ့မလားလို့ ငါစိုးရိမ်မိတယ်"

ဒြပ်စင်ငါးပါးဂိုဏ်းမှ တပည့်တစ်ယောက်က ရုတ်တရက် စိုးရိမ်တကြီး မေးမြန်းလိုက်သည်။

"အော်မီတော်ဖော"

ထိုအချိန်မှာပင် ဗုဒ္ဓဂါထာတော်များ ရွတ်ဖတ်နေသည့် အသံလှိုင်းတစ်ခု က နတ်ဆိုးစိတ်ဝိညာဉ်များ၏ အနောက်မှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓဂါထာတော် ရွတ်ဖတ်သံကို ကြားရသည့်လူတိုင်း၏ စိတ်ဝိညာဉ် များသည် ချက်ချင်းပင် တက်ကြွလာကြသည်။

"ဖြစ်နိုင်တာတော့ အနန္တတန်ခိုးရှင်ဗုဒ္ဓက ငါတို့ကိုလာပြီး ကယ်တင်တာ များလား ... ဒါ အရမ်းကောင်းတာပဲ"

လုံရှင်းက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

တခြားလူများ၏ မျက်နှာများတွင်လည်း ပျော်ရွှင်မှုများ ထင်ဟပ်လာခဲ့ သည်။ ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် သူတို့၏ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်များသည်လည်း

အပြည့်အဝ အသုံးပြုမရခဲ့ပေ။

ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်မှာ ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းနှင့် တာအိုဂိုဏ်းမှ လူများသာလျှင် တစ္ဆေ သရဲများကို နှိမ်နင်းနိုင်သည့် သူတို့၏ အထူးနည်းစနစ်များကို အသုံးပြု၍ ယခု နတ်ဆိုး စိတ်ဝိညာဉ်များကို ရင်ဆိုင်နိုင်ပေမည်။ တခြားတစ်ဖက်မှ ဖက်တီးကျန်းကမူ သံသယအပြည့်ဖြင့် တီးတိုးရေရွတ်နေသည်။

"ဒါ မဟုတ်သေးဘူးနော် ... တောင်ပိုင်းစွန့်ပစ် နယ်မြေထဲမှာ ဘယ်က ဘုန်းကြီးက ရှိလို့လဲ ... ဖြစ်နိုင်တာက ခြေသလုံးအိမ်တိုင် ဘုန်းကြီးပဲ လား။"

လုယွီက ထိုအသံကို ကြားချိန်တွင်မူ သူက ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်မိသည်။

သူက နျူ နျူ ကို ကောက်ချီပြီး ဖက်တီးကျန်းအား စကားပြောဆိုလိုက် သည်။

"ကျန်းထောင် ... မင်းရဲ့ ကမ္ဘာမြေသင်္ကေတ အဆင့်နဲ့ အခု ကျန်းချီ ပမာဏ ရာခိုင်နှုန်း ဘယ်လောက်များများ အသုံးပြုနိုင်မလဲ"

ဖက်တီးကျန်းက ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်သွားပြီး အလျင်စလိုဖြင့် လုယွီ အား တီးတိုး ပြောဆိုလိုက်သည်။

"သောက်ခွေး ... ညီလေး ... ငါ့ကို မခြောက်ပါနဲ့ကွာ"

"ငါ မေးတာဖြေ ... "

လုယွီက အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။

ဖက်တီးကျန်းက အချိန်တစ်ခဏကြာ တုံ့ဆိုင်းသွားပြီးနောက် လေသံ တိုးတိုးဖြင့် ဖြေဆိုလိုက်သည်။

"ဒီနေရာက ဖိအားအော်ရာက အရမ်းပြင်းထန်တယ် ... ဖြစ်နိုင်တာတော့

အခုချိန်မှာ ငါရဲ့ ကျန်းချီ တစ်ဆယ် ရာခိုင်နှုန်းလောက်ပဲ အသုံးပြုလို့ရမယ်"

လုယွီ၏ အမူအရာက ချက်ချင်းပင် မှိုင်တွေသွားပြီး သူက ဖက်တီးကျန်း ကို လေသံနှိမ့်၍ ပြောကြားလိုက်သည်။

"ငါ ပြောတာမှတ်ထား ... ငါတို့လာခဲ့တဲ့ လမ်းကြောင်းကို လုံးဝမမေ့စေ နဲ့ ... ခဏလောက်ကြာရင် နျူ နျူကိုခေါ်ပြီး ငါတို့ ဖောက်ထွက်မယ်"

ဖက်တီးကျန်းက တဆတ်ဆတ် တုန်ရီသွားလေ၏။

"မင်း ရူးနေလား ... အပြင်မှာ အဲလောက်ထိ သရဲတစ္ဆေတွေ ပေါများနေ တာ ... မင်း သေကြောင်း ကြံချင်နေတာလား"

လုယွီက သူ၏ခေါင်းကို ခါယမ်းပြလိုက်သည်။

"အဲဒီ နတ်ဆိုး စိတ်ဝိညာဉ်တွေက ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ဟာတွေ မဟုတ် သေးဘူး ... ဒါပေမဲ့ တကယ်လို့ ဟိုဘုန်းကြီး ရောက်လာခဲ့ရင် ငါတို့အားလုံး သေကုန်မှာကို စိုးရိမ်မိတယ်"

လုယွီ၏အသံသည် ကျယ်လောင်ခြင်း မရှိသော်လည်း ယခုနေရာမှ လူ များအားလုံး သူပြောဆိုသည်များအား ကြားနေရသည်။ လုံခြုံက လှောင်ပြောင် သရော်လိုက်သည်။

"ပေါက်ကရတွေ ... တကယ်လို့ မင်းကြောက်နေတယ်ဆိုရင် မြန်မြန် ထွက်သွားပြီး သရဲတစ္ဆေတွေကို မင်းကိုယ်မင်း အစာအဖြစ် သွားကျွေးလေ"

တခြားကျင့်ကြံသူများက မည်သည့်စကားမျှ မဆိုကြသော်လည်း သူတို့က လုယွီသည် ရှိထျန်းအဆင့်သာ ရှိကြောင်း သိရှိထားပြီး ဖြစ်ကြသည်။

ထိုဘုန်းကြီး ရောက်လာလျှင် လူတွေအားလုံး သေကြေကြလိမ့်မည်ဟု သူက မည်သည့်နည်းဖြင့် သိရှိနိုင်သနည်း။ လူတိုင်းက မလှုပ်ရှားကြသည် ကို ကြည့်ပြီး လုယွီက ထပ်မံ၍ တိုက်တွန်း ပြောဆိုခြင်း မပြုချေ။

"တကယ်လို့ မင်း ငါနဲ့လိုက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်တာက အပြင်ရောက်ဖို့ နည်းလမ်းတစ်လမ်း ရှိလာနိုင်တယ် ... တကယ်လို့ မင်း ဒီနေရာမှာ ဆက် နေမယ် ဆိုရင်တော့ မင်းသေသွားမှာကို ငါ စိုးရိမ်မိတယ်"

လုယွီက ဖက်တီးကျန်းကို စိုက်ကြည့်ပြီး လေးလေးနက်နက် ပြောဆို လိုက်သည်။ ဖက်တီးကျန်းက အချိန်တစ်ခဏကြာ စဉ်းစား တွေးတောပြီး နောက် သူက အပြုံးခပ်ယဲ့ယဲ့ဖြင့်သာ တုံ့ပြန် ပြောဆိုလိုက်လေ၏။

"ညီလေး ... မင်းက အတော်ဟာသပြောတဲ့ ကောင်ပဲ ... ကြက်သွေးရောင် နတ်ဘုရားသစ်သီး ကိုးလုံးကြီးတောင် ရမဲ့ဟာကို ... ဘာပဲဖြစ်လာဖြစ်လာ ... ငါ လမ်းတစ်ဝက်နဲ့တော့ အရှုံးမပေးနိုင်ဘူး"

ဖက်တီးကျန်းက သဘောတူညီ လိုက်သည်ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း လုယွီက တုံ့ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ဖက်တီးကျန်း၏ ကျောပေါ်သို့ နျူ နျူ အား တင် ပေးလိုက်တော့သည်။

လုယွီတို့လူစု ထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်နေသည်ကို ကြည့်ပြီး လုံခြုံစွာ အေးစက်စက် ရယ်မောလိုက်သည်။

"သူတို့က ဒီလောက်တောင် သေချင်နေမှတော့ သူတို့ဟာသူတို့ သွားကြပါ စေ ... ဒီနတ်ဆိုး စိတ်ဝိညာဉ်တွေက သူတို့ကိုစားလို့ မိုက်ပြည့်သွားရင် ထွက်ခွာသွားနိုင်တယ်"

ဖက်တီးကျန်းက သူ၏ခေါင်းကို ပြန်လှည့်ပြီး အေးစက်စက် နှာမူတ်လိုက် သည်။

"မင်းတို့ကောင်တွေ မသိကြသေးတာက ... ငါရဲ့ညီလေးက အရိုးစုကို ပစ်ခဲ့လို့သာ မင်းတို့နောက် လိုက်လာတဲ့ နတ်ဆိုး စိတ်ဝိညာဉ်တွေ ရပ်တန့် သွားတယ် ဆိုတာပဲ ... သူက ဒီနေရာကို မင်းတို့ထက် အများကြီးပိုသိ"

တယ်"

ကွေ့ဟွမ်ဂိုဏ်းမှ ကျင့်ကြံသူများသည် ဖက်တီးကျန်း ပြောဆိုသည့် ကိစ္စကို သိရှိခြင်း မရှိသော်လည်း ခြပ်စင်ငါးပါးဂိုဏ်းက လူများကမူ ထိုအချိန်တုန်း က ရှိနေကြသည်။

ခြပ်စင်ငါးပါးဂိုဏ်းမှ သူများ၏ မျက်နှာထားများ ပြောင်းလဲကုန်ကြသည်။ သူတို့က လုယှိပြောသည့် စကားများမှာ ကျိုးကြောင်း သင့်လျော်သည်ဟု ခံစားမိလေ၏။

"ငါတို့ ယုံကြည်တယ်ပဲထား ... အပြင်မှာ နတ်ဆိုးစိတ်ဝိညာဉ်တွေ အများ ကြီးပဲ ... ငါတို့ ဘယ်နည်းလမ်းနဲ့ အပြင်ထွက်ကြမှာလဲ"

ခြပ်စင်ငါးပါးဂိုဏ်းမှ ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်က မေးမြန်းလိုက်သည်။ လုယှိက လူအားလုံးကို ဝေဝိဇ္ဇာကြည့်ပြီး လေသံနှိမ့်၍ ပြောဆိုလိုက်သည်။

"ဒီနေရာက ထွက်ခွာချင်တဲ့ ဘယ်သူမဆို ... ငါ့နောက်က လိုက်ခဲ့"

"ဟွန့် ... မင်းနောက်က လိုက်ရမှာလား ... ဒါက သေဖို့လမ်းရှာနေတာ မဟုတ်ဘူးလား ... ဆရာသခင် ကျန့်နဲ့ စီနီယာကျန်းတို့ ခဏနေ ရောက်လာ တော့မှာ ... အဲဒီအချိန်ကျရင် ငါတို့လုံခြုံပြီ"

လုံရှင်းက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာဖြင့် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။ လုယှိက ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း လှမ်းမီစဉ်မှာပင် ရုတ်တရက် သူက ရပ်တန့်သွားသည်။

"ဘာလဲ ... မင်း ကြောက်နေတာလား"

လုံရှင်းက လုယှိ ရပ်တန့်သွားသည်ကို မြင်ချိန်တွင် သူ၏မျက်လုံးအတွင်း ရှိ လှောင်ပြောင် သရော်လိုမှုများက ပို၍အားကောင်းလာခဲ့သည်။

မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားသည့် စိတ်ဝိညာဉ် နတ်ဆိုးများ၏

အမူအရာများသည် ရုတ်တရက် လေးလေးနက်နက်ဖြစ်စ ပြုလာသည်။

"အဲဒါ ဘာကြီးလဲ"

ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်က ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်သည်။

စိတ်ဝိညာဉ်နတ်ဆိုးများ၏ အလယ်မှ ဘုန်းကြီးအိုတစ်ပါးက လျှောက်လှမ်းနေလေသည်။ ထိုဘုန်းကြီးအို၏ လက်အတွင်းတွင် ဗုဒ္ဓကျိုင်းတံတစ်ခုကို ကိုင်ဆောင်ထားပြီး အေးစက်စက်ဖြင့် မှောင်မိုက်သော အော်ရာတစ်ခုကို ထုတ်လွှက်ထားသည်။

ဘုန်းကြီးအိုကြီးက လူအုပ်ကြီး၏ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ရုတ်တရက် သူ၏ဦးခေါင်းကို မော့လိုက်သည်။ သူ၏ မျက်နှာတစ်ခြမ်းမှ အမူအရာသည် အေးစက်တင်းမာ နေပေ၏။ သူ၏ တခြားမျက်နှာ တစ်ဖက်ခြမ်းကမူ အသွေးအသားများဖြင့် ရှုပ်ပွနေလေသည်။

(စာကြွင်း ... ဗုဒ္ဓကျိုင်းတံ=ဘုန်းကြီးများ ကိုင်သောတုတ်)
